

Thesis Title The Study on the Effects of Media
 Modification in Tissue Culture of Datura
metel L. on the Production of Tropane
 Alkaloids

Author Mr. Chavalit Sittisombut

Master of Pharmacy In Pharmacognosy

Examining Committee:

Professor Dr. Sasri	Punyarajun	Chairman
Assist. Prof. Dr. Pimchai Apavatjrut		Member
Assist. Prof. Suwanna	Vejabhikul	Member
Assist. Prof. Virasak	Chuamanochan	Member

ABSTRACT

Scopolamine and atropine, therapeutically used as sedatives, antispasmodics and mydriatics, are the important tropane alkaloids present in Datura metel L. In this study media modification in tissue culture of D. metel L. has been attempted to find the effects on the production of scopolamine, atropine and total alkaloid content. Growth and water content of callus cultures were also investigated to find the correlation to the alkaloid production.

Tropane alkaloids could be produced in calli of cotyledon, hypocotyl and root of D. metel L. seedling, higher concentrations of alkaloids presented in hypocotyl and cotyledon-derived calli. Scopolamine production was higher than that of atropine.

Growth of hypocotyl-derived callus was more rapid in the

first two weeks and the production of alkaloids was increased when the growth became slower. High level of alkaloid production and the optimum period of harvesting the callus recommended was at the 4 weeks of age, when growth index was relatively high.

The combinations of low level (0 or 0.01%) of ornithine and high level(0.1%) of phenylalanine, the biosynthetic precursors tested, resulted in high alkaloid production. The water content of calli related with levels of phenylalanine added. Water contents decreased when higher levels (0.01 and 0.1%) of phenylalanine were supplemented.

Combinations of BAP and NAA resulted in higher alkaloid production. Increased levels of BAP enhanced the alkaloid production. The high total alkaloid content, 1.65%, was obtained from calli in the medium supplemented with 0.20 mg/l BAP and 0.10 mg/l NAA. Scopolamine contents were higher than atropine contents in most treatments.

NH_4NO_3 has much more effect than KH_2PO_4 . Higher levels of NH_4NO_3 without KH_2PO_4 supplemented showed the higher alkaloid production. The highest total alkaloid content, 2.87%, was obtained from calli in the medium supplemented with 2,475 mg/l NH_4NO_3 without KH_2PO_4 . Atropine contents were also increased when levels of KH_2PO_4 added were decreased.

Sucrose, as carbohydrate source, was essential for callus growth and had effect on alkaloid production. The productions of alkaloids of the calli from media containing 3-7% sucrose were higher than those from media containing 0-1% sucrose.

Dimethylsulfoxide tested at higher levels (0.0001, 0.1 and 0.01%) increased alkaloid production. Higher levels of DMSO

should be investigated for higher alkaloid production.

As some treatments of tissue cultures in this study resulted in higher alkaloid production than intact plant, further works should be encouraged to obtain the highest yield of tropane alkaloids in D. metel L. callus cultures.

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์

การศึกษาผลการเปลี่ยนแปลงปริมาณสารที่ใช้เลี้ยง
เนื้อเยื่อลำไผ่ต่อการผลิตโถรเปนอัลคาลอยด์

ชื่อผู้เขียน

นายชวัลิต ลูกธิสมบัติ

เกล้าชสาสตร์มหาบัณฑิต

สาขาวิชาเกษตรศาสตร์

คณะกรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์:

ศ.ดร. สลี	ปันยารชุน	ประธานกรรมการ
ผศ. ดร. พิมพ์ใจ	อาภาวดีรุตม์	กรรมการ
ผศ. สุวรรณ	เวชภกุล	กรรมการ
ผศ. วีรศักดิ์	เชื่อมโนชาญ	กรรมการ

บทคัดย่อ

สโคโนรามีน และอะโกรพีน ซึ่งเป็นสารที่มีประโยชน์ทางยาใช้เป็นยาแรงับประสาท, ยาแก้ปวดเกร็ง และยาขยายม่านตา เป็นสารที่อยู่ในกลุ่มโถรเปนอัลคาลอยด์ ซึ่งพบได้ในพืชพวกลำไผ่ วัตถุประสงค์ของงานวิจัยนี้เพื่อศึกษาการเปลี่ยนแปลงอาหารที่ใช้เลี้ยงเนื้อเยื่อลำไผ่ว่าจะมีผลต่อการสร้างสโคโนรามีน, อะโกรพีน และปริมาณอัลคาลอยด์ทั้งหมดหรือไม่ และการศึกษาการเจริญเติบโตและปริมาณน้ำในเนื้อเยื่อว่าจะมีความสัมพันธ์กับอัลคาลอยด์ที่สร้างขึ้นหรือไม่

โถรเปนอัลคาloyด์สามารถผลิตขึ้นในแคลลัสที่มาจากการล้วงไข่ในเลี้ยง, ส่วนต้นได้ในเลี้ยงและส่วนรากของต้นอ่อนลำไผ่ ปริมาณอัลคาลอยด์พบได้สูงในแคลลัสของล้วงต้นได้ในเลี้ยง และในเลี้ยง ปริมาณสโคโนรามีนพบสูงกว่าอะโกรพีน

แคลลัสจากส่วนต้นได้ในเลี้ยงมีการเจริญรวดเร็วใน 2 สัปดาห์แรกและขณะที่การเจริญช้าลงพบว่าการสร้างอัลคาลอยด์จะสูงขึ้น ช่วงเวลาที่มีการสร้างอัลคาลอยด์สูงและหมายเหตุในการเก็บแคลลัสที่เลี้ยงคือขณะที่เนื้อเยื่อแคลลัสสลาย 4 สัปดาห์ซึ่งเป็นขณะที่การเจริญค่อนข้างสูง

เมื่อใช้สารเริ่มต้นชีวลังเคราะห์ของ โගร เป็นอัลคาลอยด์ เป็นอ่อนนิทินในระดับต่ำ (0 หรือ 0.01%) และพืนิลอลานิน ในระดับสูง (0.1%) ทำให้มีการสร้างอัลคาloyd สูง ปริมาณน้ำในเคลลล์ส่วนมีความล้มเหลว กับระดับของพืนิลอลานินที่เติมในอาหาร พบว่าปริมาณน้ำในเคลลล์จะลดลง เมื่อระดับพืนิลอลานินสูงขึ้น (0.01 และ 0.1%)

อาหารเลี้ยงเนื้อยื่นชีมีสารบีเอฟ (BAP) และสารเอ็นเอเอ (NAA) ทำให้การผลิตอัลคาโลยดสูงขึ้น เมื่อระดับของสารบีเอฟสูงขึ้นจะเพิ่มการสร้างอัลคาโลยดได้มากขึ้น เมื่อใช้สารบีเอฟ 0.2 มิลลิกรัม/ลิตรร่วมกับสารเอ็นเอเอ 0.1 มิลลิกรัม/ลิตร จะทำให้มีการผลิตอัลคาโลยดสูง 1.65% ส่วนใหญ่การสร้างสโคโพลามีน จะสูงกว่าของโගรเพื่อ

ยอมโน้เนียมในเตตดมีผลมากกว่า โปตัลสเซียมไดไฮดรอเจนฟอสเฟตต่อการสร้างอัลคาโลยดในเคลลล์ที่เลี้ยง ในอาหารที่ไม่มีโปตัลสเซียมไดไฮดรอเจนฟอสเฟต เมื่อระดับของยอมโน้เนียมในเตตดในอาหารสูงขึ้นพบว่าการสร้างอัลคาโลยดสูงขึ้น การผลิตอัลคาโลยดสูงสุดเป็น 2.87% ในเคลลล์ที่เลี้ยงบนอาหารซึ่งเติมยอมโน้เนียมในเตตด $2,475$ มิลลิกรัม/ลิตร แต่ไม่มีโปตัลสเซียมไดไฮดรอเจนฟอสเฟต ปริมาณของโගรนิสูงขึ้น เมื่อระดับของโปตัลสเซียมไดไฮดรอเจนฟอสเฟตในอาหารลดลง

ชูโครลซึ่งเป็นแหล่งคาร์บอโนไซด์มีความสำคัญในการเพาะเลี้ยงเคลลล์ และ มีผลต่อการผลิตอัลคาโลยด พบว่าการผลิตอัลคาโลยดของเคลลล์ที่เลี้ยงในอาหารซึ่งมีชูโครล $3-7\%$ สูงกว่าการผลิตอัลคาโลยดของเคลลล์ที่เลี้ยงในอาหารซึ่งมีชูโครล $0-1\%$

สารไดเมทิลซัลฟอกไซด์ เมื่อใช้ในระดับสูงขึ้น (0.001 , 0.1 และ 0.01%) พบว่าเพิ่มการสร้างอัลคาโลยด อย่างไรก็ตามคุณภาพศึกษาการใช้สารนี้ในระดับที่สูงขึ้นว่าจะทำให้มีการผลิตอัลคาโลยดสูงขึ้นหรือไม่

จากการวิจัยนี้ บางการทดลอง เลี้ยงเนื้อยื่นชีมีผลลัพธ์ โภคสารที่สามารถสร้างอัลคาโลยดสูงกว่าในพืชที่ปลูก ตั้งนั้นควรที่จะมีการศึกษามากกว่านี้ เพื่อหาสาเหตุที่เหมาะสมในการเพาะเลี้ยงเคลลล์สำหรับให้เป็นแหล่งผลิตโගร เป็นอัลคาโลยดได้สูงสุด